

UNMIK

PIS

Politika Readmisije

Finalizirala **Radna Grupa za Repatrijaciju** 10. maja 2007;
Usvojeno od strane **Kosovske Vlade** 31. oktobra 2007;
Odobrio SPGS 28. novembra 2007.

Prishtinë/Priština

28. novembar 2007

Sadržaj

1. Uvod

- 1.1 Terminološko pojašnjenje
- 1.2 Standard ljudskih prava
- 1.3 EU Standard
- 1.4 Deca bez pratnje roditelja

2. PIS/kosovske vlasti Uloge i odgovornosti – Osnovno za repatrijaciju i readmisiju

- 2.1 Ministarstvo Unutrašnjih Poslova
- 2.2 Ministarstvo Lokalne Samouprave
- 2.3 Opština

3. Readmisija

- 3.1 Readmisija osoba koje su poreklom sa Kosova
- 3.2 Readmisija državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva

4. Procedure za readmisiju

- 4.1 Zahtevi za readmisiju
- 4.2 Dokaz o poreklu i *dovoljno verodostojni* dokazi
- 4.3 Procedure unutrašnje provere
- 4.4 Vremenski okviri
- 4.5 Zaštita podataka
- 4.6 Standard ljudskih prava
- 4.7 Nadzor i vođstvo

Dodatak sa objašnjenjem

I. Uvod

Ova politika readmisije predstavlja strategiju readmisije i procedure Kosova pri obavljanju readmisije ljudi koji su poreklom sa Kosova¹ i lica koja bez pravnog statusa borave u trećim zemljama.²

Ovu politiku je izradila Radna Grupa za Repatrijaciju koja je predvođena UNMIK/KZPM i PIS i sastavljena je od predstavnika PIS-a i drugih međunarodnih organizacija. Vlada Kosova je usvojila 31. oktobra 2007. i odobreno je od strane Specijalnog predstavnika Generalnog sekretara (SPGS) Privremene administrativne misije Ujedinjenih Nacija na Kosovu (UNMIK) 28. novembra 2007. Procedure za readmisiju navedene u odeljku IV treba da efektivno i neometano zamene trenutnu politiku readmisije koju je sprovodila Kancelarija za zajednice, povratak i pitanja manjina (KZPM) UNMIK. Ova politika može biti promenjena ili poboljšana tokom/nakon tranzitnog perioda ukoliko za tim ima potrebe. Ipak, takva akcija se može preduzeti samo nakon temeljne diskusije zašto je takva promena neophodna i kako se ta politika treba promeniti, među relevantne učesnike uključujući i UNMIK, Evropsku Uniju (EU), PIS/kosovske vlasti i druge moguće međunarodne aktere koji mogu biti prisutni na Kosovu nakon donošenja odluke o statusu. Takve promene politike za readmisiju trebaju biti preispitane pažljivo i svi učesnici moraju osigurati da su promene u skladu sa međunarodnim standardima, zakona i uredbi koje su na snazi na Kosovu u vreme promena.

Iako je obaveza država da prihvate svoje državljane koji se vraćaju uopšteno prihvaćena kao norma međunarodnog običajnog prava, do sada, zbog situacije nastale posle sukoba i zbog svoje posebne situacije pošto je Kosovo pod upravom UN-a, UNMIK je dozvolio samo mali broj povratka sa humanitarne tačke gledišta.

Shodno Rezoluciji Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija br. 1244 (1999. godine), Visoki komesar Ujedinjenih nacija za izbeglice (UNHCR) ima mandat da nadgleda bezbedan, dostojanstven i slobodan povratak svih izbeglica i interno raseljenih lica (IRL). On vrši redovnu procenu situacije etničkih manjina, potrebe za međunarodnom zaštitom etničkih grupa i drugih kategorija lica na Kosovu, i izdao je brojna dokumenta sa stavovima o tom pitanju³

---

¹ Ovo može da podrazumeva maloletnu decu i ostale članove porodice koji su pod starateljstvom i koji su sa Kosova i imaju pravu da žive na Kosovu. Njihova readmisija biće prihvaćena tokom perioda tranzicije zavisno od potvrde njihovog identiteta i njihovog odnosa sa osobom koja je sa Kosova. U buduće ovakva pitanja biće dalje razjašnjena Zakonom o državljanstvu i Zakonom o stranim državljanima.

² Pojam "lica koja žive u trećim zemljama bez pravnog statusa" obuhvata ona lica koja više ne spadaju u delokrug privremene međunarodne zaštite u zemljama domaćinima, kao i ona lica koja su ilegalno ušla u zemlje domaćine i/ili ostala tamo i posle isteka vize, ili im je viza odbijena.

³ U najnovijem dokumentu UNHCR o stavovima, on navodi da je međuetnička sredina za pripadnike zajednica Aškalija i Egipćana poboljšana, pa stoga UNHCR smatra da lica koja pripadaju tim etničkim manjinama nisu više izložena riziku. Međutim, UNHCR ocenjuje bezbednosnu situaciju za lica koja pripadaju zajednicama kosovskih Srba, Roma i Albanaca tamo gde se nalaze u manjini, osetljivom tako da se tim ljudima i dalje garantuje zaštita u mestima gde žive. Nadalje, pojedinci ne treba da budu vraćeni

PIS/ Kosovske vlasti će uzeti u obzir takve stavove UNHCR-a ozbiljno, i posvetiće se poboljšanju bezbednosne situacije na Kosovu. Oni će se takodje spremi za readmisiju osoba koje su sa Kosova u skladu sa međunarodnim normama.

U principu ni jedna osoba neće biti vraćena na Kosovo ukoliko se ne dokaže da je ta osoba poreklom sa Kosova. Kako bi pripremile povratak i vratile ove osobe na Kosovo, PIS/kosovske vlasti će saradjivati sa zemljama domaćinima na osiguranju njihovog dostojnog i bezbednog povratka na Kosovo. Takva saradnja će uključivati i potpisivanje proceduralnih dogovora i eventualnih dogovora o readmisiji sa zemljama domaćinima.

Privremene institucije samo-uprave na Kosovu (PIS)/Kosovske Vlasti treba da postignu sporazum sa zemljama domaćinima kako bi postigle trajan povratak svih stanovnika Kosova ostvarujući proceduru za readmisiju razrađenu u Sekciji IV ove politike, i da nadziraju da je takva vrsta povratka sprovedena u skladu sa međunarodnim instrumentima za zaštitu ljudskih prava.

1.1 Terminološko pojašnjenje

U novembru 2002. godine, u svom Programu za postupak povratka, Savet je definisao povratak kao ‘proces povratka u zemlju porekla, tranzita ili neku „drugu“ treću zemlju, uključujući pripremu i sprovođenje [I takav] povratka može da bude dobrovoljan [i potpomognut] ili prinudan’.⁴

Postoje brojne pod-kategorije povratka koje opisuju način na koji se on ostvaruje, npr. dobrovoljni, prinudni, potpomognuti ili spontani povratak; kao i pod-kategorije koje opisuju ko učestvuje u povratku, npr. repatrijacija (za izbeglice).⁵ Takođe su u *Zelenom*

---

ukoliko se suočavaju sa rizikom od torture ili okrutnog, nehumanog ili ponižavajućeg tretmana ili kažnjavanja ili drugih kršenja njihovih ljudskih prava shodno zakonu o međunarodnim ljudskim pravima, uključujući Član 3. Evropske konvencije o ljudskim pravima (EHCR), Član 7. ICCPR, i Član 3. Konvencije protiv torture (CAT). U Članu 19. (2) Povelje Evropske unije o osnovnim pravima takođe piše, “niko ne sme da bude uklonjen, izgnan ili eskatraditovan u zemlju u kojoj postoji ozbiljan rizik da će on ili ona biti izložen(a) smrtnoj kazni, torturi ili drugom nehumanom ili ponižavajućem tretmanu ili kažnjavanju”.

⁴ Predlog za Akcioni Program Povratka, Brisel, 25. novembar 2002, Savet Evropske Unije, dokument br. 14673-02, p.2.

Prema definiciji IOM-a, ‘**povratak**’ se u širem smislu odnosi na proces vraćanja. To može biti unutar teritorijalnih granica neke zemlje, kao u slučaju IRL i demobilizovanih boraca koji se vraćaju; ili iz zemlje domaćina (tranzitne ili odredišne) u zemlju porekla, kao što je to slučaj sa izbeglicama, azilantima, ili državljanima koji na to imaju pravo. Postoje podkategorije povratka koje mogu da opišu način na koji se povratak sprovodi, npr. dobrovoljni, prinudni, potpomognuti ili spontani povratak; kao i podkategorije koje opisuju ko sve učestvuje u povratku, npr. repatrijacija (za izbeglice). Vidi Rišar Preušu (Ed.) “Rečnik o migraciji”, publikacija IOM-a, 2004. godine, Stre. 56

⁵ Za detaljnije informacije o vrstama povratka, pričitajte Zeleni dokument o politici zajednice za povratak ilegalnih stanovnika, Brisel, 10.04.2002, COM(2002) 175 konačna verzija. Dostupan na:

http://europa.eu.int/eur-lex/en/com/gpr/2002/com2002_0175en01.pdf i komentare IOM-a o Zelenom dokumentu EU o politici zajednice za povratak ilegalnih stanovnika, IOM, 2001. godine, http://ec.europa.eu/justice_home/news/consulting_public/return_policy/iom_en.pdf. Pročitajte takođe i IOM-ov Rečnik o migraciji, <http://www.iom.int/DOCUMENTS/PUBLICATION/EN/Glossary.pdf>.

dokumentu o politici zajednice za povratak ilegalnih stanovnika, koji je objavljen u aprilu 2002. godine, priznate su različite kategorije povratnika uz postojanje jasne razlike između onih koji samostalno odluče da se vrate u svoju zemlju porekla i onih koji bivaju prinuđeni da napuste svoju zemlju domaćina.

Readmisijom se smatra čin države koja prihvata ponovni ulazak nekog pojedinca (sopstvenih državljana, državljana neke treće zemlje ili lica bez državljanstva), za kojeg je utvrđeno da je ilegalno ušao, bio prisutan ili je boiravio u nekoj drugoj državi⁶.

Obično, a takođe i u ovom kontekstu, koncept je povezan sa okvirom koji je utvrđen sporazumima o readmisiji. Sporazumi o readmisiji (SR) regulišu procedure o tome kako da jedna država vrati svoje ilegalne migrante (svoje državljanke i državaljane trećih zemalja) u njihovu matičnu državu ili tranzitnu državu (vidi dole za dalja objašnjenja).

1.2 Standard ljudskih prava

Brojni međunarodni instrumenti odnose se na pravo migranata da se vrate (a neki od njih i opominju države da rukovode povratkom) kao što su Univerzalna deklaracija o ljudskim pravima, Međunarodna konferencija u Kairu iz 1994. godine o stanovništvu i razvoju (ICPD), Protokoli UN-a (iz Palerma) protiv krijumčarenja i trgovine ljudskim bićima. **Obaveza država da prihvate svoje državljanke koji se vraćaju predstavlja opšte prihvaćenu normu međunarodnog prava.**

Shodno Članu 13. (2) Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima “svako ima pravo da napusti bilo koju zemlju, uključujući i sopstvenu zemlju, i da se u nju i vrati”. To je takođe potvrđeno u Članu 12. Međunarodnog sporazuma o građanskim i političkim pravima (ICCPR), u čijem stavu 2 piše “Niko ne sme proizvoljno da bude lišen prava da uđe u sopstvenu zemlju”⁷. Ipak, stav 3. ovog sporazuma određuje i neka ograničenja: “Gore navedena prava [u Članu 12. (2)] ne podležu bilo kakvim ograničenjima, osim onima koja su utvrđena zakonom, i koja su neophodna za zaštitu nacionalne bezbednosti, javnog reda (*ordre public*), javnog zdravlja ili morala ili prava i sloboda drugih, i koja su u skladu sa drugim pravima priznatim ovim sporazumom.”⁸

Pravo na povratak mora da bude uživano bez ikakvog oblika diskriminacije, kao što je utvrđeno Članom 5. (d) (ii) Međunarodne konvencije o uklanjanju svih oblika rasne diskriminacije (ICERD)⁹.

Da bi se osiguralo pravo na povratak svih osoba koje potiču sa Kosova koje nemaju pravni status u svojim zemljama domaćinima, PIS/kosovske vlasti moraju da ulože krajnje napore da stvore povoljne uslove za obezbeđivanje održivog i trajnog povratka za

---

⁶ Richard Perruchoud (ED.), “Rečnik o migraciji”, publikacija IOM-a, 2004, str. 52

⁷ Videti Član 2.2 Četvrtog Protokola Evropske Konvencije za Zaštitu Ljudskih Prava I Osnovnih Sloboda.

⁸ Videti Član 2.3 Četvrtog Protokola Evropske Konvencije za Zaštitu Ljudskih Prava I Osnovnih Sloboda

⁹ Član 5. (d) (ii) ICERD-a glasi “[...] Države potpisnice preduzimaju zabranjivanje i eliminaciju rasne diskriminacije u svim njenim oblicima i garantuju pravo svima, bez razlike u pogledu rase, boje kože ili nacionalnog ili etničkog porekla, na jednakost pred zakonom, a posebno u uživanju [...]” “[...] (ii) Pravo da napusti bilo koju zemlju, uključujući i sopstvenu, i da se u nju vrati; [...]”.

sva lica poreklom sa Kosova. Dobrovoljni povratak¹⁰ takvih lica se smatra poželjnim rešenjem.

Proces readmisije se mora sprovesti po principu *non-refoulement*¹¹.

1.3 Standard EU

Članovi 61, 62. i 63. pod naslovom IV Povelje Evropske zajednice (TEC) daju pravni osnov za zajedničku politiku povratka Evropske unije. Član 63.(3)b povelje propisuje da Savet (Evropske unije) usvaja mere u vezi sa imigracionom politikom iz oblasti ilegalne imigracije i ilegalnog boravka, uključujući repatrijaciju ilegalnih stanovnika.

Zeleni dokument o politici zajednice za povratak ilegalnih stanovnika (2002)²⁸ uvodi ideju pojačane saradnje sa zemljama porekla, a koja bi takođe trebala da dovede do zaključivanja Sporazuma o readmisiji. Ovaj dokument je pozivao na utvrđivanje zajedničkih standarda u vezi sa proterivanjem, pritvaranjem i udaljavanjem državljana trećih zemalja radi poboljšavanja saradnje u vezi sa povratkom među državama članicama Evropske unije.¹²

U dokumentu je istaknut značaj davanja prioriteta dobrovoljnom povratku iz humanih razloga. Ipak, u dokumentu je istaknuta potreba za prinudnom repatrijacijom kao poslednjim sredstvom sa ciljem sprečavanja ilegalne imigracije u EU. To je takođe navedeno u Akcionom planu koji je predložio Savet Evropske Unije, a u kojem je istaknuto da je prinudna repatrijacija neminovna ‘za očuvanje integriteta politike EU za imigraciju i azila i sistema za imigraciju i azil država članica.’¹³ Tokom sprovođenja prinudne repatrijacije, države članice moraju da osiguraju da ona bude sprovedena u skladu sa svim međunarodnim instrumentima za ljudska prava.

Međutim, važno je istaći da kolektivni prinudni povratak više osoba koje žive u zemljama domaćinima bez pravnog statusa treba da bude sproveden nakon temeljne procene situacije u zemlji porekla. Veliki broj povrataka u zemlju porekla tokom kratkog vremenskog perioda može da utiče na razvoj zemlje povratka izazovajući destabilizaciju.

---

¹⁰ Evropski savet za izbeglice i izgnane (ECRE) definiše dobrovoljni povratak izbeglica shodno konvenciji, lica koja su pod privremenom međunarodnom zaštitom i lica koja legalno borave u zemljama domaćinima, ili lica čiji zahtev za azilom još nije rešen, a koja u zavisnosti od sopstvene volje odluče da se vrate u svoju zemlju porekla. Takva odluka takođe treba da bude rezultat potpune informisanosti o situaciji u zemlji porekla.

¹¹ Princip *Non-refoulement* je međunarodno usvojeni zakon. Član 33 Ženevske konvencije iz 1951 godine u vezi statusa izbeglica kaže da: “Nijedna zemlja potpisnica nesme da protera ili vrati (“refouler”) izbeglicu u bilo kom smislu, na granice teritorije na kojoj bi njegov život ili sloboda bili ugroženi na osnovama njegove rase, religije, nacionalnosti, pripadnosti odredjenohj socialnoj grupi ili političkom stavu.

¹² *Pet godina migracione politike EU pod mandatima Amsterdama i Tampere-a*, Jan Nisen, MPG, str. 34

¹³ Predlog za Akcioni Program, Dokument Saveta Evropske Unije, 14673/02, 25. novembar 2002, p. 9, stav.12

Stoga je potrebna intenzivna saradnja /koordinacija između zemlje domaćina i zemlje povratka.

1.4 Deca bez pratnje roditelja¹⁴

Procedura za readmisiju dece bez pratnje roditelja/odvojene od roditelja, treba obaviti u skladu sa međunarodnim standardima.¹⁵ Primarni interes mora biti interes deteta i to se mora uzeti u obzir za donošenje bilo kakve odluke i preduzimanje bilo kakve akcije povratka u takvom slučaju.

Deca koja nisu u pratnji odraslih smatraju se *“maloletnim licima od kojih većina nije u pratnji roditelja, staratelja, ili nekog drugog odraslog lica koje je po zakonu ili prema običaju odgovorno za njih”*¹⁶.

Shodno Direktivi saveta 2003/9/EC (iz januara 2003. godine) deca koja nisu u pratnji odraslih definisana su kao: *“lica mlađa od osamnaest godina koja stignu na teritoriju država članica bez pratnje odraslog lica koje je za njih odgovorno ili po zakonu ili prema običaju, i sve dok odrasla osoba ne preuzme brigu o njima: time su obuhvaćena i maloletna lica koja budu ostavljena bez pratnje nakon ulaska na teritoriju država članica”*.

Deca bez pratnje predstavljaju posebne izazove za službenike granične kontrole pošto pritvaranje ili druge prakse koje se koriste za odrasla strana lica bez dokumenata nisu odgovarajuće. Povratak dece bez pratnje na Kosovo treba uzeti u obzir samo kada ujedinjenje porodice može da bude sprovedeno, ili kada, nakon konsultovanja nadležnih organa na Kosovu, precizno Ministarstva za rad i socijalno zbrinjavanje (MRSZ)¹⁷, ili staratelj ili prikladne vladine institucije kao što su opštine i centri za socijalni rad¹⁸ složili su se i u mogućnosti su da obezbede hitnu i adekvatnu zaštitu nakon njihovog dolaska.¹⁹

---

¹⁴ Član 1 Konvencije o pravima deteta detetom definiše ‘svako ljudsko biće ispod osamnaest godina.

Zakon o socijalnim i porodičnim uslugama usvojen od strane Skupštine Kosova 21. aprila 2005. promovisan UNMIK Uredbom 2005/46 14. oktobra 2005. definiše u Članu 1, odeljku 1.3 (g) da je dete svaka osoba ispod osamnaest godina.

¹⁵ Procedura repatrijacije se ne sme sprovesti protivno Konvenciji o pravima deteta (KPD), konvenciji iz 1951 u vezi Statusa izbeglica, Evropskoj konvenciji za ljudska prava i Konvenciji protiv torture.

¹⁶ Perruchoud, n.6 gore, p.67

¹⁷ Zakon o socijalnim i porodičnim uslugama usvojen 21. aprila 2005. član 2 objašnjava ulogu Ministarstva za socijalno zbrinjavanje i zapošljavanje, a odeljak 1 pojašnjava da Ministarstvo [...] ima ukupnu odgovornost za organizaciju odredbi za socijalne i porodične usluge na Kosovu. Ministarstvo garantuje stanovnicima Kosova korektnu i jednaku dostupnost usluga porodične i socijalne zaštite bez bilo kakve razlike, kao što su rasa, etnicitet, pol, jezik, religija, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno poreklo imovinski rodjački ili bilo kakav drugi status.

¹⁸ Ibid., Član 7, sekcija 1 kaže da će Centar za socijalni rad biti javna institucija uspostavljena u svakoj opštini i biće odgovorna za sprovođenje ovlašćenja datih u Zakonu o socijalnim i porodičnim uslugama u ime ministarstva kao i za pružanje istih u ime ministarstva.

¹⁹ Rezolucija Saveta (97/C 221/03) 26. jun 1997. o *maloletnicima bez pratnje koji su državljani trećih zemalja*, Savet Evropske Unije, Član 5, sekcija 1 kaže da zemlje članice EU, mogu da vrate maloletnika samo u njegovu zemlju porekla ili treću zemlju koja želi da ga prihvati, ukoliko je pri stizanju u tu zemlju,

Pre prihvatanja readmisije dece bez pratnje iz zemalja domaćina, MRSZ, opštine, centri za socialni rad i ili ostale vladine i ne-vladine organizacije koje pružaju socialne i porodične usluge, direktno ili indirektno će preuzeti proces praćenja porodice i procenu bezbednog povratka deteta kao deo ocenjivanja potrebe za obezbeđivanje socialne pomoći detetu i identifikaciji stvarnih potreba za pomoći nakon prijema.²⁰ Ovakav proces praćenja biće uspostavljen odmah nakon što MRSZ dobije dojavu od strane DBAM/MUP i sprovodiće se u poverljivom maniru. U slučaju da postoji rizik dovodjenja deteta ili člana porodice u opasnost na Kosovu, mora se prekinuti sa praćenjem deteta.

MRSZ će, ukoliko je potrebno, tražiti pomoć od zemalja domaćina kako bi pratili članove porodice deteta bez pratnje i može tražiti informaciju..²¹

2. PIS/kosovske vlasti Uloge i odgovornosti – Osnovno za repatrijaciju i readmisiju

PIS/kosovske institucije će se postarati da stvore odgovarajuće uslove za lica, koja žive u zemljama domaćinima bez pravnog statusa i koja se suočavaju sa repatrijacijom, da se vrate na Kosovo bez ikakve bojazni od uznemiravanja, zastrašivanja, gonjenja, diskriminacije ili bilo kakvih kaznenih mera zbog njihovog zahteva za azilom u zemljama domaćinima, uprkos svim administrativnim procedurama kroz koje su možda prošli u zemljama domaćinima, kao što su: aplikacije za azil u zemljama domaćinima. Sredstva za stvaranje odgovarajućih uslova za osobe koje će se nasilno vratiti moraju biti identifikovana strategiji za reintegraciju nasilno vraćenih osoba, koju su razvili PIS, UNMIK i ostali međunarodni akteri.

PIS/Kosovske vlasti će potvrditi da li osoba za koju se traži readmisija dolazi sa Kosova i saradjivaće blisko sa zemljama domaćinima kako bi se garantovao uspeh u procedurama za readmisiju.

Da bi osigurale tačnost sprovođenja gore pomenutih procedura, PIS/kosovske vlasti moraju da potpišu bilateralne memorandume o razumevanju (MoR) o repatrijaciji i/ili sporazume o readmisiji radi ostvarivanja organizovanog i postepenog povratka svojih građana. Tokom vođenja pregovora o takvim sporazumima, a uzimajući u obzir tešku društveno-ekonomsku situaciju koja trenutno vlada na Kosovu, PIS/kosovske vlasti treba sa zemljama domaćinima da razgovaraju o mogućnosti pružanja paketa pomoći za

---

u zavisnosti od njegovih potreba u smislu godina i nivoa nezavisnosti – adekvatna briga i prijem biće dostupni.

²⁰ n. 15 iznad, Član 9, sekcija 4 određuje da Centri za socijalni rad održavaju registar porodica i dece sa potrebama koji stanuju na toj teritoriji i kojima nedostaje pomoć porodice ili zajednice [...] centar za socijalni rad mora urediti da ta deca budu obilažena na redovnim osnovama od strane odgovorne osobe kako bi [...] obezbedili porodicu ili dete sa svim neophodnim uslugama

²¹ Rezolucija saveta, n.17 iznad, Član 3, sekcija 3 kaže da zemlje članice EU treba da pronadju članove porodice deteta bez pratnje što je pre moguće ili da identifikuju mesto stanovanja člana porodice zbog spajanja porodice.

[http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31997Y0179\(02\):EN](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31997Y0179(02):EN)

nasilno vraćena lica, da bi se pomoglo u njihovoj reintegraciji. To će doprineti održivom i trajnom procesu povratka.

PIS/kosovske vlasti moraju da obrate posebnu pažnju na **ugrožene grupe**²². Tačnije rečeno, tokom pregovora o MoR i/ili sporazumima o readmisiji, PIS/kosovske vlasti moraju da osiguraju da će zemlje domaćini poštovati jedinstvene procedure u skladu sa međunarodnim instrumentima i standardima koji važe za svaku kategoriju ugroženosti, poštujući poverljivost i privatnost uz pružanje relevantnih informacija prilikom podnošenja zahteva za readmisiju lica koja pripadaju tim ugroženim grupama.

Ministarstvo unutrašnjih poslova (MUP) imaće odgovornost da pomno prati/koordinira takvu readmisiju i da obezbedi da ugrožene grupe primaju dovoljno pomoći tokom celog procesa readmisije. MUP će takođe biti posebno odgovorno za povezivanje takvih slučajeva za mehanizmima za reintegraciju i za obaveštavanje svih relevantnih aktera, kao što su Ministarstvo za rad i socijalno staranje (MRSS), Ministarstvo za lokalnu samoupravu (MLS) i opština, radi ostvarivanja reintegracije tih lica u njihovo mesto povratka.

Generalno PIS/kosovske vlasti moraju da osiguraju da sve lokalne vlasti koje su uključene u proces readmisije budu pravilno koordinisane, i da postoji funkcionalan mehanizam razmene informacija, kada je neophodno, kako bi se osigurala nesmetana i korektna implementacija trenutne politike.

Sem toga, PIS/kosovske vlasti moraju osigurati da relevantne vlasti a posebno DBAM u MUP-u nastavi sa razvitkom i ima prilike da razvije svoje kapacitete i poboljša svoje operacije ukoliko je potrebno, kako bi se postigao najbolji mogući standard u vezi sa readmisijom. Tamo gde je moguće, PIS/kosovske vlasti mogu zahtevati pomoć za izgradnju kapaciteta od zemalja domaćina.

2.1 Ministarstvo unutrašnjih poslova

Ministarstvo unutrašnjih poslova (MUP) imaće vodeću ulogu u sprovođenju celokupne politike PIS/kosovske institucije za readmisiju. Ministarstvo unutrašnjih poslova, a posebno Odeljenje za upravljanje granicama, azil i migraciju (OUGAM) će biti ključna tačka u vezi sa svim pitanjima koja se tiču upravljanja migracijom, uključujući uspostavljanje radnih odnosa sa zemljama domaćinima.

---

²² Prema IOM-ovom "Rečniku o migraciji", Perruchoud, b. 6 iznad, p. 70, 'ugrožene grupe' su "[b]ilo koja grupa ili sector društva gde postoji veći rizik da budu izloženi diskriminaciji, nasilju, prirodnim ili katastrofama sredine, ili ekonomskim poteškoćama, nego kod drugih grupa unutar Države" ili "bilo koja grupa ili sector društva (kao što su žene, deca ili stariji) kod kojih postoji veći rizik u periodu konflikta ili kriza". Kao takve. "ugrožene grupe" obuhvataju pripadnike manjinskih etničkih zajednica, velike porodice i one koje su obično ugrožene u ekonomskom smislu, maloletna lica bez pratnje odraslih, žene koje su glava domaćinstva, starije građane/stara lica, i domaćinstva sa mentalno ili fizički hendikepiranim ili hronično bolesnim članovima porodice.

Ministarstvo unutrašnjih poslova će, u oblasti migracije, biti usredsređeno na zahteve za proces readmisije podnete od strane zemalja domaćina. To će obuhvatati, ali nije ograničeno na:

- a) Upravljanje prinudnim repatrijacijama, iz trećih zemalja, onih osoba koje potiču sa Kosova i koje u trećim zemljama nemaju pravni status,
- b) koordiniranje procedure kako bi se utvrdilo poreklo osoba najavljenih za readmisiju, preko različitih struktura u okviru MUP-a uključujući i Centralni Civilni Registar, Opštinske Centre za Civilnu Registraciju (OCCR), Opštinske Kancelarije za Civilni Status (OKCS) i lokalnu policiju u dotičnim opštinama,
- c) Sprovođenje sporazuma o readmisiji (ispitivanje zahteva za readmisijom i izdavanje putnih isprava),
- d) Koordinaciju sa pograničnom policijom u vezi sa odobravanjem/odbijanjem ulaska lica na Kosovo,
- e) Razvoj smernica za povratak i realizacija pripreme/sprovođenja zakona/podzakonskih akata u vezi sa upravljanjem migracijom,
- f) Osiguravanje međunarodne i regionalne saradnje sa EU i drugim okolnim državama i drugim regionalnim inicijativama kao što su Regionalna inicijativa za migraciju, azil i izbeglice (MARRI), agencije UN-a i tako dalje,
- g) Učestvovanje u radu Međuministarske operativne grupe za reintegraciju,
- h) Održavanje veze sa organima država prihvatanica nadležnim za migraciju i njihovim predstavnicima na Kosovu
- i) Istraživanje, analizu i prikupljanje podataka o smernicama EU za povratak i međunarodnim standardima ljudskih prava,
- j) Pripremanje informacionih materijala, objava za štampu i izveštaja (o situaciji u vezi sa migracijom),
- k) Učestvovanje na sastancima za upravljanje migracijom, konferencijama i sastancima među vladama.
- l) osigurati pružanje adekvatnog treninga i izgradnje kapaciteta sada i u buduće za osoblje koje je uključeno u proces readmisije.

Sve do potpunog prenosa nadležnosti sa UNMIK-a na PIS/kosovske vlasti, UNMIK će biti prva tačka kontakta za države domaćine u vezi sa readmisijom lica koja bez pravnog statusa borave u državama domaćinima. UNMIK i MUP će zajedno raditi na ravnomernom funkcionisanju procedura za readmisiju lica za koja je potvrđeno da potiču sa Kosova i koja se suočavaju sa repatrijacijom iz država domaćina.

2.2 Ministarstvo za lokalnu samoupravu

Ministarstvo za lokalnu samoupravu (MLS) će garantovati da će na opštinskom nivou, sve važne informacije i potrebna podrška biti obezbeđeni OUGAM/MUP-u i drugim akterima prema politici za readmisiju kao što je navedeno dole, kako bi potvrdili zahteve za readmisiju od zemalja domaćina.

MLS će biti odgovorno za vođenje i nadgledanje sprovođenja strategije PIS/kosovske vlasti za reintegraciju i za koordinaciju različitih aktera koji su na njoj angažovani (za više detalja pročitajte Strategiju za reintegraciju).

2.3 Opština

Sve opštine će, kroz njihove kancelarije i odeljenja, pomagati institucijama centralne vlade, a posebno MUP-u i OUGAM, da potvrde indentitet i poreklo lica koja treba da budu repatrijirana iz zemalja domaćina.

Nakon što je proces readmisije završen za osobu, opštine će vršiti koordinaciju sa centralnim nivoom i bez odlaganja pripremati reintegraciju repatrijiranih lica u dotične opštine (za više detalja pročitajte poglavlja o Procedurama i strategiji za reintergaciju).

3. Readmisija

3.1 Readmisija lica koja su poreklom sa Kosova

Kao što je već pomenuto, međunarodno pravo ima utvrđeni princip da države imaju obavezu da ponovo prime svoje državljane. Shodno tome, Kosovo će u budućnosti imati istu obavezu da ponovo primi sve osobe za koje je potvrđeno da potiču sa Kosova.

PIS/kosovske vlasti neće primiti bilo koja lica koja borave u zemljama domaćinima i za koja se smatra da potiču sa Kosova bez procedura utvrđivanja i razjašnjavanja zemlje porekla tih lica. Preciznije rečeno, da bi utvrdile da li lica potiču sa Kosova, PIS/kosovske vlasti će uspostaviti mehanizme koordinacije među relevantnim ministarstvima i opštinama. Repatrijacija će biti nastavljena nakon jasne identifikacije.

Tokom perioda tranzicije i dok UNMIK zadržava svoju poziciju na Kosovu, UNMIK/KZPM će nastaviti da prati Pozicioni papir UNHCR-a koji se odnosi na osobe sa stalnim potrebama za međunarodnom zaštitom. Međunarodno priznati zakoni i standardi će generalno biti primenjivani u slučajevima da osoba pripada takvim kategorijama zaštite i u slučajevima da osoba ima ozbiljno kriminalno poreklo.

3.2 Readmisija državljana treće zemlje ili osoba bez državljanstva

Tretman državljana trećih zemalja ili lica bez državljanstva koja su preko Kosova ušla u neke druge države mora da bude diskutovan sa zemljama domaćinima i uslovi za njihovu readmisiju na Kosovo moraju da budu jasno utvrđeni sporazumima o readmisiji. Readmisija državljana trećih zemalja treba biti tretirana kao potpuno drugo pitanje pošto su priroda ovog pitanja i same implikacije van okvira trenutne politike.

4. Procedure za readmisiju

Shodno uredbi UNMIK-a br. 2001/9 (od 15. maja May 2001. godine), UNMIK ima rezervisana ovlašćenja u vezi sa pitanjima koja se tiču inostranih poslova i kontrole granica, uključujući i readmisiju lica koja potiču sa Kosova.²³ uključujući i readmisiju ljudi koji su sa Kosova. Potpuni prenos tih nadležnosti na Privremene institucije samouprave (PIS) neće biti završen sve dok ne bude doneta odluka o konačnom statusu Kosova. Tokom tog tranzicionog perioda, iako UNMIK/KZPM zadržava sveobuhvatne nadležnosti, PIS (MUP-u) će da bude preneti funkcionalna/operativna odgovornost za sprovođenje gore navedenih nadležnosti. To će, između ostalog, obuhvatati potvrđivanje identiteta i porekla lica koja bez pravnog statusa borave u zemlji domaćinu, a koja ta zemlja želi da vrati na Kosovo. Nakon određivanja konačnog statusa sve kompetencije UNMIK/KZPM u vezi sa readmisijom biće preuzete od strane Ministarstva za unutrašnje poslove (MUP).

U principu, nijedna osoba neće biti ponovo vraćena na Kosovo osim;

- ako je potvrđeno da neka osoba potiče sa Kosova.²⁴

Putne isprave biće izdate samo ako je identifikacija razjašnjena u skladu sa sledećim procedurama readmisije, i takva putna dokumentacija će se izdavati od zemalja domaćina sve dok Kosovo ne uspostavi konzulat.

4.1 Zahtev za readmisiju

Sve do potpunog prenosa nadležnosti sa UNMIK-a na PIS, UNMIK će biti prva tačka kontakta za države domaćine u vezi sa readmisijom lica koja potiču sa Kosova. Kosovo će prihvatiti readmisiju nekog lica samo ako postoje dokazi ili valjana pretpostavka zasnovana na *dovoljno verodostojnim* dokazima da lice koje treba da bude ponovo primljeno potiče sa teritorije Kosova.

Zahtev za readmisiju može se poslati faksom ili elektronskom poštom. O sredstvu komunikacije traba da bude doneta odluka u skladu sa važećim zakonom na Kosovu i zemlji domaćina i ono mora da bude navedeno u sporazumima o readmisiji i tehničkim sporazumima između Kosova i Zemlje domaćina..

Zahtev za readmisiju mora, u obimu u kojem je to moguće, da sadrži sledeće informacije:

---

²³ U Članu 8.1, Uredbe UNMIK-a br. 2001/9, Ustavni okvir za privremenu samoupravu na Kosovu piše da “ovlašćenja i odgovornosti Privremenih institucija samouprave ne obuhvataju određena rezervisana ovlašćenja i odgovornosti, a koje će ostati isključivo u rukama SPGS-a.” Ta rezervisana ovlašćenja obuhvataju “vršenje kontrole i ovlašćenja nad Carinskom službom UNMIK-a” (Odeljak (f)), “nadgledanje ispunjavanja obaveza iz međunarodnih sporazuma sklopljenih u ime UNMIK-a” (Odeljak (n)), i “odnose sa inostranstvom, uključujući odnose sa državama i međunarodnim organizacijama, što može da bude neophodno za sprovođenje mandata [SPGS-a]” (Odeljak (o)).

²⁴ Za readmisiju državljana iz trećih zemalja treba se pozvati na stav III. P. 2 ovog dokumenta politike i sporazume o readmisiji.

- a) Lične podatke o licu koje treba da bude ponovo primljeno ime, prezime(na), ime oca i ime majke, datum rođenja, mesto rođenja, poslednje mesto boravka, ako je dostupno,
- b) Informacija o etnicitetu²⁵
- c) Kopije dokumenata koje dokazuju državljanstvo, mesto porekla, zadnje mesto boravka ili mesto rođenja.
- d) Indikacija (ukoliko je ima) pomoći ili posebnog aranžmana koji osoba koja se vraća može da treba tokom procesa readmisije. Ovo može zahtevati *inter alia* informacije o medicinskom stanju .
- e) Indikacija (ukoliko je ima) o neophodnim bezbednosnim merama ili aranžmanima za uhapšene koji mogu biti potrebni tokom i nakon procesa²⁶ readmisije

Zahtevi za readmisijom ne moraju sadržati detalje o kriminalnom ili zdravstvenom poreklu, osim u slučajevima gde je zahtevano kao što je objašnjeno pod d) i e) iznad..

Ni jedna informacija o azilantskom statusu osoba koje su predmet readmisije neće biti pružena PIS/kosovskim vlastima, što je u skladu sa evropskim standardima i zakonima za zaštitu podataka u zemljama domaćinima i na Kosovu.

4.2 Dokaz o poreklu i dovoljno verodostojni dokazi

Sledeća dokumenta mogu se koristiti kao dokaz da lice koje treba da bude ponovo primljeno potiče sa Kosova:

- a) Važeće UNMIK-ove putne isprave
- b) važeće UNMIK-ove lične karte

Sledeća dokumenta mogu se smatrati *dovoljno verodostojnim* dokazima pretpostavke o poreklu sa Kosova:

- a) fotokopije važećih UNMIK putnih isprava i UNMIK Ličnih karata
- b) UNMIK putna dokumenta i UNMIK lične karte čija je važnost istekla ili njihove kopije dobrog kvaliteta
- c) vozačke dozvole ili njihove kopije dobrog kvaliteta
- d) izvodi iz matičnih knjiga rođenih ili kopije istih
- e) vojne knjižice ili njihove kopije
- f) izjave svedoka date u dobroj nameri
- g) jezik koji to lice govori,

---

²⁵ Ova informacija će se zahtevati samo od zemalja domaćina tokom tranzicionog perioda UNMIK-a, uzevši u obzir činjenicu da će UNMIK pratiti pozicioni papir UNHCR-a prema kome određene kategorije ljudi imaju potrebu za trajnom međunarodnom zaštitom. U kasnijoj fazi zemlje domaćini neće pružati takve informacije Kosovskim vlastima.

²⁶ Takvi sporazumi su, uopšteno, procesuirani odvojeno preko sudskih kanala između država koje šalju i primaju.

- h) bilo koja druga dokumenta koja mogu da pomognu u utvrđivanju mesta porekla dotičnog lica, kao što su važeći jugoslovenski pasoš i lične karte
- i) bilo koji od gore navedenih dokumenata sa isteklim rokom važenja

Zbog posebnosti koje postoje na Kosovu, izjave koje je dala dotična osoba mogu se smatrati *dovoljno verodostojnim* dokazima pretpostavke o poreklu sa Kosova samo u kombinaciji sa bilo kojim od gore navedenih dokumenata.

4.3 Procedure unutrašnje provere radi razjašnjenja identiteta

Kao što je navedeno u Uredbi UNMIK-a br. 2005/15, MUP je odgovoran za integrisano upravljanje granicama u smislu uspostavljanja aranžmana za prelazak granica²⁷ i samim tim biće direktni naslednik UNMIK-a za bavljenje slučajevima prinudnog povratka nakon potpunog prenosa nadležnosti. Sve do tada, zemlje domaćini će nastaviti da šalju zahteve UNMIK-u/KZPM u vezi sa svakim pojedinačnim slučajem povratka.

Tokom tranzicionog perioda, UNMIK/KZPM će raditi u tesnoj saradnji sa PIS posebno na utvrđivanju identiteta i mesta porekla lica kojima predstoji readmisija. To utvrđivanje će biti sprovedeno prema sledećem metodu.

1. Nakon prijema zahteva za readmisiju od strane zemlje domaćina, UNMIK/KZPM će zahtev odmah proslediti Odeljenju za upravljanje granicama, azil i migraciju (OUGAM) pri MUP-u.²⁸
2. OUGAM/MUP će propisno da zavede sve zahteve i izradiće njihov spisak po opštinama na osnovu informacija koje su navedene u zahtevima
3. Ove liste će se naknadno slati u UNMIK centar za proveru civilne registracije u centralnu bazu podataka u Centralnoj jedinici za procesuiranje kako bi se verifikovala/proverila informacija za svaki slučaj posebno.
4. U slučaju da informacija ne može biti verifikovana u Bazi Podataka Centralnog Registra, UNMIK-ov Službenik u Civilnom Registru će obavestiti OUGAM/MUP, OUGAM/MUP će onda proslediti slučaj Odeljenju za Registraciju i Civilni Status u MUP-u. Odeljenje za Registraciju i Civilni Status će biti odgovorno za verifikaciju dostupnih dokumenata u Opštinskoj Kancelariji za Civilni Status i Opštinskom Centru za Registraciju, kao i za druge dostupne izvore ako je neophodno (registri bolnica ili škola itd.). Odeljenje za Registraciju i Civilni Status će

---

²⁷ Dodatak XVI, Uredbe br. 2005/15 (od 16. marta 2005. godine) kojim se menja I dopunjuje Uredba UNMIK-a br. 2001/19 o izvršnom ogranku Privremenih institucija samouprave na Kosovu.

²⁸ Nakon završetka UNMIK-ovog mandata na Kosovu, UNMIK više neće biti u poziciji da primi zahteve za readmisiju od zemalja domaćina.

onda informisati OUGAM/MUP u vezi pozitivnog ili negativnog ishoda te verifikacije.

5. ukoliko osoba koja je subjekat readmisije nema dostupne dokumente, OUGAM/MUP će zahtevati od komandira policijske stanice dotične opštine da proveri informaciju na njihovom zadnjem mestu stanovanja kroz svoje Jedinice za Zajednice. Od Policijskih Jedinica za Zajednice će se zahtevati da sprovedu temeljnu istragu, da indentifikuju i potvrde zadnje mesto prebivališta osobe koja je u proceduri readmisije, intervjuišu lidere zajednice i komšiluka, unakrsno provere informacije sa opštinskim zvaničnicima i bilo kojim drugim dostupnim metodom. Beleške istrage treba čuvati radi daljeg obaveštavanja. Odmah pošto je Policijska Jedinica za Zajednice izvršila potvrdu identifikacije i potvrđivanja zadnjem mesta stanovanja, komandir policijske stanice šalje informaciju nazad u OUGAM/MUP. U ovom slučaju OUGAM šalje sve podatke vezane za slučaj readmisije u UNMIK/KZPM.
6. U posebnim slučajevima kada nema dokumenata i/ili informacije o zadnjem mestu prebivališta, lingvistička analiza u zemlji domaćinu može biti iskorištena kao osnova za privremenu readmisiju. Autentičnost takve lingvističke analize biće uslovljenja proceni i prihvatanju UNMIK/KZPM-a i/ili PIS/kosovskih vlasti što će biti naglašeno u posebnim dogovorima o readmisiji. Modeli i načini na koje će se takvi jezički testovi vršiti biće predmet bilateralnih dogovora/aranžmana. Nakon povratka takve osobe na Kosovo Granična policija će izvršiti intervju kako bi utvrdila njegovo/njeno poreklo. Granična policija zadržava pravo da vrati osobu u zemlju domaćina ukoliko se razgovorom utvrdi da osoba nije sa Kosova.

Nakon punog prenosa nadležnosti OUGAM/MUP će eventualno razviti normalne radne odnose sa kolegama iz istog odeljenja u zemljama domaćinima. U ovom okviru OUGAM/MUP će kontaktirati vlasti zemlje domaćina i obrnuto, u slučajevima gde je potrebno više informacija.

Nakon što se identifikacija pojasni u skladu sa gorepomenutim procedurama za readmisiju, i ista se odobri, zemlje domaćini će izdavati putne dokumente dok Kosovo ne uspostavi svoje konzulate.

4.4 Vremenski okviri

Na zahtev za readmisijom se treba odgovoriti u razumnom vremenskom okviru. Vremenski okviri se moraju dogovoriti sa svakom zemljom posebno bilateralnim sporazumima ili memorandumima o razumevanju. Dok se takvi dogovori/aranžmani ne uspostave, UNMIK/KZPM i PIS/kosovske vlasti će raditi u vremenskom okviru do 28 dana. Razumljivo, UNMIK/ KZPM i PIS Kosovske vlasti će se truditi da zatvore

slučajeve i u kraćem vremenskom okviru ukoliko je moguće. Specifični slučajevi gde je osoba najavljena za repatrijaciju u zatvoru u zemlji domaćinu će biti prioritetni, biće načinjeni napor da se uavrše procedure u najkraćem vremenskom roku, kako bi se izbegao nepotrebno dug boravak u zatvoru. Ovi okviri mogu biti promenjeni na osnovu procene test slučajeva.

Interni vremenski okviri za PIS/kosovske vlasti trebaju biti dogovoreni između samih PIS/kosovskih vlasti.

4.5 Zaštita podataka

Tokom procesa readmisije UNMIK/KZPM i PIS/kosovske vlasti moraju osigurati da niko sem strana uključenih u proces, nema pristup ličnim podacima osoba koje su predmet readmisije ili su ponovno primljene na teritoriju. Postojeći podaci koje su dostupni UNMIK/KZPM biće napredno i u fazama podeljeni sa PIS/kosovskim vlastima imajući u vidu principe za zaštitu podataka i kosovski zakon o zaštiti podataka, koji se trenutno razvija. Lični podaci se mogu koristiti samo za specifične, eksplicitne i legitimne svrhe. Evropski standardi za zaštitu podataka se moraju pratiti tokom perioda tranzicije za vreme i nakon što se usvoji relevantni zakon.

4.6 Standardi ljudskih prava

Međunarodni standard ljudskih prava mora u potpunosti da se posmatra kroz proces readmisije. UNMIK/KZPM i PIS/kosovske vlasti moraju obezbediti bezbedan i dostojanstven povratak osoba koje su predmet nedobrovoljnog povratka, i moraju im stvoriti odgovarajuće uslove za povratak na Kosovo.

4.7 Nadzor i vodjstvo

Ceo proces readmisije biće nadziran i vodjen od strane UNMIK/KZPM trenutno i tokom faze tranzicije. Tokom ovog perioda biće napravljeni neophodni aranžmani za predaju uloga nadzora i vodjstva na relevantne međunarodne agencije i organizacije.

- DODATAK SA OBJAŠNENJEM -

Primenljivost ove politike

Sadašnja politika je izradjena imajući na umu sledeći okvir:

Ova politika reflektuje trud UNMIK-a da normalizuje procedure koje su se sprovodile pri nasilnom povratku na Kosovo. Kao takva, ova politika stupiće na snagu odmah nakon usvajanja PIS i odobravanja od strane SPGS. Svrha ove politike je primenjivanje iste u preostalom vremenu prisustva UNMIK-a i nakon što se UNMIK-ov mandat završi. Buduće kosovske vlasti mogu imati pravo da donesu amandmane na ovu politiku ukoliko je to neophodno.

Sa ovim na umu, smatra se preporučljivim, da se u ovom dodatku sa objašnjenjem daju neka pojašnjenja u vezi sa određenim terminima ili pitanjima koji su korišćeni u ovom dokumentu. Sledi:

Korišćenje termina “PIS/ kosovske vlasti”

Pošto je ova politika namenjena pokrivanju vremena boravka UNMIK-a na Kosovu i tranzicionog perioda, kao i budućeg perioda nakon završetka UNMIK-ovog mandata, ovaj termin je upotrebljen u dokumentu kako bi se označile Privremene Institucije Samouprave na Kosovu i buduće Lokalne Vlasti na Kosovu.

Korišćenje termina „Osobe koje su poreklom sa Kosova“

U trenutnoj situaciji i specifičnom kontekstu na Kosovu, ovaj termin je odabran kao najprikladniji. Ostali termini kao što je „nacionalnost“ ili „gradjanin“ su u ovom trenutku neprimenjivi na Kosovu sa pravne strane. Razumljivo je da se dokument može promeniti u budućnosti kada je i ako je neophodno.

Akteri i procedure

Nacrt ove politike je zasnovan na postojanju trenutnih struktura i mehanizama na Kosovu. Gde je moguće, načinjene su težnje ka predviđanju mešanja ostalih aktera ili neophodnih amandmana na proceduru. Ipak, princip se odnosi na ceo dokument, te ako u budućnosti bude i drugih struktura koje mogu imati ulogu u readmisiji, ili ako bilo koju predloženu proceduru treba modifikovati, trenutna politika mora biti promenjena kako bi reflektovala tu promenu.